

NOTA

Tots els que vulgan rebres Setmanari de L'IGNORANCIA p' es corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85
(1 any..... 3'25
Dins España... (3 mesos.... 1'00
(1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

NOVIHIS PER FORSA.

Ja qu' estâm dins sa Corema no vendrà malament una mica de sermó, més si es un sermó d' aquells que sòls se pòden fè demunt L'IGNORANCIA.

Qualsevol qu' haja observat una mica ses costums mallorquines dins ses families mateixes, de segú que tendra ses oreyes plenes de lo que jò me propòs criticà.

Un d' els actes més importants de sa vida d' una dòna, y tal vegada es més principal, després de neixe, es el casà. Aquest pas que tart ó prest totes donan, méns ses que per desgracia ó per sort de s' humanitat quedan per ties, sòl está plè d' idees errades y preocupacions. Quant un casament surt à s' enrevés de lo que un se pensa, no hey ha més que tòrsa es còll a s' argolla y encomenarsè à Deu, per sa senzilla rahó de que no es pòt tornà arrera, no per falta de ganes d' els noranta nou per cent, sinó perque sa lley inflexible heu mana.

¿Per què, pues, no s' hi ha d' aná amb més seña y amb méns precipitació de lo que generalment s' hi va? Es casament es un sacrament, y es qui l' erra per culpa séua, el profana. Però deixant ses teories à una part, anèm à sa pràctica, à n' els casos reals, entrèm dins sa familia y amb més claretat se podrà veure sa causa y es motiu perque molts s' equívocan.

Una pòbre atlòta plena de temor y respecte à sa mare quant arriba à n' aquesta edat en que ses ilusions li vòlan del còr à n' es pensament y des pensament à n' el còr, no gòsa may alsà els uys per demostrà tal vegada una passió santificada per llàgrimes amagades y per sospirs mal reclòsos dins sa séua ànima. Vé s' hòra en que sa mare li parla d' un jove, ó dit milló, vé s' hora en qu' un jove parla à sa mare, y plena de bona fè, quant no de segona intenció, sa mare parla à sa fiya y al cap d' uns quants dies sentiu corre per dins la vila ó per dins la Ciutat veus còm aquestes: «En

Fulano de Tal ha demanat ó festetja à na Fulaneta de ca' l' seño Tal ó Qual.» Fins aquí no hey ha res de particulá per totes ses persones que no coneixen bé els novihis. Però si amb interés y curiositat profundisau aquell fet, més de tres vegades vos trobareu amb una persona que coneix bé à sa novia y que vos dirà tal vegada lo siguent: «¡Pòbre atlòta! ¡De quina manera l' han duyta à n' es martiri!» Aquesta queixa basta per descorre es vèl à un mistèri que pòchs coneixen bé y molts senten. Aquella atlòta no estima à aquell jove. Aquella atlòta pateix y patirà tal vegada fins à la mòrt aquesta tristó no compensada amb cap bé de la vida.

Y molta gent preguntarà: ¿y perque no l' estima? ¿no es rich? ¿no té carrera? ¿no es un seño que la farà lluhí à qualsevòl banda? ¿no l' estima ell à ella? ¿que més vòl? y per l' estil anirán amollant enfilays de bones qualitats y fins el compararan a un àngel ó à un emperadò, encara que sia un gat carregat de vicis, tot perque té dinés. Axò es una idea equivocada.

Altres gent dirà qu' aquest casament está ben pensat perqu' ell la se mereix y ella el se mereix à ell; y llavò molts trobaran que perqu' ella es de casa de seño ell heu ha d' essè també per forsa; perqu' ella es fina, per forsa heu ha de essè ell; perqu' ella es pubila ell ha de teuf per forsa carrera, y la traclarán de beneyta si no l' vòl axí y amb aquestes condicions, y fins n' hi haurá que trobaran que tant si vòl còm si no vòl l' hey han fè casà *perqu' els pares saben més* lo qu' els convé à n' es fiys qu' ells mateixos. Axò son un enfilay de preocupacions.

Tot axò pues m' he proposat criticà y demunt aquest punt fitblaré ses verdencades are y sempre, aquí y à fòra Mallorca.

En primé lloch posèm els pès plans perqu' aquest assumto es molt llenegadis y no l' pòden tocá per cèrts punts perque pica més qu' ortigues.

No parlam ni mos referim à gent que no tenga vergoña, ni honradès, ni reli-

gió; sinó sòls de lo que passa entre gent honrada y creyent, ó qu' al méns pareix qu' heu es; y posèm tan sòls un cas (es més usual) de qu' una bona atlòta no vulga à un jove per casà y que sa mare l' hey fassi casa *per forsa* posant tots els mèdis bons y dolents per tòrsa sa séua voluntat.

En aquest cas, ¿quin dret té una mare à forsa sa voluntat d' una fiya? ¿Quin dever té sa fiya d' obehí sa mare? ¿quina responsabilitat no contrèu devant Deu tant ana còm s' altre?

Es ben veritat que res hey ha en el mon comparable à s' amor de mare; però encara que sempre s' hauria de podè dí axò, es molt trist havè de confessà que no totes el tenen à n' aquest amor tan ordenat y amb so grau que deurian. Moltes mares hey ha que estiman, però moltes son ses que no estiman segons sa lley de Deu. Unes per ignorancia, altres per massa flòvies y abandonades, altres per massa ecsigents, altres per preocupació, altres per desengaños, altres perque duan sa bena de s' interés, bena d' òr que tot heu du de cantell y a mal viatge, no tenen s' amor à sa séua fiya axí còm l' haurian de tení. ¡Quantes en corren de mares qu' es podrian dí *maregasses*, sòls per aquest motiu!

Jò supòs que tota mare òbra de bona fè. No heu nech. ¿Però axò vòl dí que tengan dret à imposà sa séua opinió demunt sa fiya? No, y cent vegades no. Una mare quant es axí còm ha d' essè, pòt y té dret, y no sòls dret, sinó dever d' aconsejá, d' avisá, de prevení per mèdi de consideracions, de demaná, de derramá llàgrimes però may d' imposarsè per forsa. Sòls en un cas se pòt imposà, y aquest es quant sa fiya vulga obrá malament y quantre rahó y en còses en que perilla sa séua honradès è es séu nòm ó falti evidentement à sa lley de Deu. Però fòra d' aquests casos, ningú, absolutament ningú, se pòt imposà per forsa.

¿Y axò per què?

Aquesta pregunta es s' única que molts no fan. Si una mare fòs infalible ó profeta podria molt bé obligá à cumplí à

PUNTS DE VENTA Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert, Pas d'err Quint, núm. 19.
Can Rotger, Cadena de Cort núm. 11.
Can Pèp Tous, Plassa de Cort, núm. 14.
Can Planells, Sindicat, 59.

una fiya els séus manaments en aquesta qüestió, perque llavors vejent lo qu' ha de succehí manaría amb rahó y consciència y sobre fets coneguts. ¿Però bey ha cap mare que sia infalible? ¿Hey pòt havè cap mare que sia profeta? No.

Luego treguem consequències: si ningú sap lo qu' ha de vení, si tothòm ignòra si els fets innocents d' avuy seràn causa y motiu de males òbres y fins de delictes à l' ondemá, ¿quin fonament tenen ses mares per obligá à ses fíyes à fé una còsa que ningú sap ses consequències bònes y dolentes que pòt dú? Generalment parlant, una mare pòt coneixe es resultat d' un casament milló qu' una fiya, però no sempre.

(Acabarà.)

BEL.

CUARTILLA GLOSADA AMB DÉCIMES

PER VARIOS AMICHS GLOSADÓS NATURALS.

(ACABAMENT.)

VII.

Moltes de castes de mals
Té Deu per enviaimós,
Sense escluhí ni senós
Ni pòbres ni menestrals,
Tots en neixé som mortals
Y trabays hem de patí
Y per axò sentim dí
En tant en quant y sovint
De tant qu' estava patint
Un hòmo se va morí.

Un se queixa per un grá,
S' altre se queixa d' els uys,
Un se queixa d' els perjays
Que Deu li sòl envia.
Un altre se sòl queixa
Perque sa còsa no diu;
Un qu' anava molt còp-piu
D' una llarga malaltia
Se queixava s' altre dia
Perque tenia motiu.

Des qu' Adam desobeí
Faltant à s' obediència
Tenim y vé per herència
Que l' qui es nat ha de morí,
Cristo volgué redimí
Tot es llinatge catiu,
L' Escriptura clá mos diu
Que tan sòls per salvarmós
Va patí y morí gustós,
Va morí perqu' era viu.

Si Cristo Nòstro Señó
Conta à Deu hagué de dá
Còm mos podèm escapá
D' aquesta obligació,
Vé obligat el pecadó
Y ja may pòt refugí,
Que per fòrsa ha d' obeí
Lo que Deu té decretat,
Morirá el qui haja nat
Axò es el nòstro camí.

B.

VIII.

Jovensans, mirau al Cèl,
Y després dau una uyada
A n' aquest mon tan faèl,
Y qu' à tothòm tant agrada:
Tench sa vista embabayada
D' els embuys que veïx aquí;
Y seguint aquest camí,
Jò cantava aquestes còses
Y escoltant sos mèues glòses
Un hòmo se va morí.

Si en el mon veys cap vegada
Algun pòbre jamegá,
Y à sa séua espòsa amada
Amb sos infantons plorá,
Demanant un tròs de pá;
Y aquell pare que no viu
S' en va à un hòmo y li diu
Dam es doblés ó la vida;
Jò respondré de seguida
Perque tenia motiu.

El qui es nat ha de morí;
Axò es sa nòstra planeta;
Y Deu en sap bé la neta
D' els anys qu' haurèm d' está aquí.
Jesucrist volgué morí,
Fent sa vida de captiu;
Puis ningú té cap motiu
De queixarsé de la mòrt,
Ha d' essé es nòstro conhòrt,
Se morí perqu' era viu.

'Vuy dormim, demá vetlám,
'Vuy contents, demá están trists;
Y penosos y afligits
Aquesta vida passám.
Pregunt: ¿perquè desitjam,
Replegats doblés tení,
Si tan mateix en morí
Sabèm qu' els hem de deixá?
Y Deu nos digué ben clá
Axò es el nòstro camí.

1.

SENTENCIA DEL SALVADÓ.

(Traducció del castellà al mallorquí per un RONDAYÉ.)

En l' any desèt de Tiberio César, Emperadó romá y de tot el mon monarca invictíssim, en la Olimpiada 121, edat vintiquatre, y de la creació del mon, segons es número y conta d' els Hebrèus quatre vegades 1147; de la propagació del impèri romá l' any 73; del rescat de la servidumbre de Babilonia el 430, y de la restitució del impèri sagrat el 497; essent Cònsuls del Pontífice romá Lúcio Puano y Marcio Sansiso, Procònsuls del invicto Valerio Palestino, Governadó públich y de Judéa y Regent y Governadó de la Ciutat de Jerusalèm Flavio IV, es séu President gratíssim Pòns Pilat, Regent de la Baixa Galilèa herodiada; Antipatriarca y Pontífice del Sumo Sacerdòci Anás y Cayfás; Ales Maelo, Mestre del Temple; Rabahám Ambel, Centurió d' els Cònsuls romans y de la Ciutat de Jerusalèm, Quinto Cornelio

Sublimio y Sexto Pompilio Rufo, als 25 de Mars.

«Jò, Pòns Pilat, representant del impèri romá en el palau de Larchi, nòstra residència; dich, conden y sentencihi à mòrt à Jesús, anomenat *Cristo Nazareno*, de la turba de Galilèa, hòmo sedició de la Lley mosàica contra el gran Emperadó Tiberio César: determin y pronuncíhi; en rahó à lo dit, que sufreïxa la mòrt clavat à sa creu, à usansa d' els reos, perqu' havent congregat molts d' hòmos ríchs y pòbres, no ha cessat de mòure tumultos per tota Galilèa, fingintse fíy de Deu y Rey d' Israël, amenassant la ruina de Jerusalèm y del Sagrat Impèri, y negant es tribut al Cèssar; havent tengut s' atreviment d' entrá en palmes y en triunfo acompañat de la turba, còm à Rey, dins de la ciutat de Jerusalèm à n' es Temple Sagrat.

«Per tant, màn à n' es méu Centurió Quinto Cornelio, que conduceïxa públicament per la ciutat de Jerusalèm à n' aqueix *Jesús Crist*, amarrat y assolat, vestit de púrpura y coronat d' espines punxentes, amb sa pròpia creu à n' es còll, perque serveïxa d' ecsemple à tots els malfactors, y que dugui amb ell dos lladres homicides: tots els quals sortiran per sa Porta Giancaròla, anomenada avuy Antoniana, y aniran fins à sa muntanya d' els malvats que s' anomena Calvari, ahont crucificat y mòrt, qued es séu còs en la creu perque serveïxa d' espectacle y ecsemple à tots els criminals; y en dita creu se li posará el signent lletrero en tres llengos, hebrèa, grega y llatina: en hebrèu, *Jesus aloi olisidín*; en grech, *Jesus Nazarenos Basileus ton Judaion*, y en llatí, *Jesus Nazarenus Rex Judeorum*.

«Mauám axí mateix que ningú, de qualsevòl classe que sia, no s' atreveïxa temerariament à impedí aquesta justícia per jò manada, administrada y seguida amb tot rigó, segons els decrets y lleys d' els romans y hebrèus, baix la pena en qu' incurreïxen els qui es rebèlan quantre s' Impèri.

«Confirman esta sentència per les dotze tribus d' Israël: Raban, Danièl, Raban II, Joan Beciar, Berbas, Isabec, Precidad.—Per el Sumo Sacerdòci: Raban, Júdas Concasalon.—Per los fari-seus: Rolian Simon, Daniel, Braban, Mordagin, Bonsertasslis.—Per l' Impèri y President de Roma: Lucio Sirtilio, Amostro Silio, Notari públich del crímen.—Per los llibres: Nastau Reotenan.»

Es còpia de la sentència que doná Pilat quantre Cristo Nòstro Señó; la que va essé trobada en la Ciutat de Aguila (Abruzo) à devés l' any 1580, entre ses ruines d' un temple, à dins d' un tubo de ferro.

*
**

EL DIVENDRES SANT.

Triste es sortida l' auba;
Son estel sens claror,
Pareix que molt trist plòra
La mòrt de son Señor.

Los aucellets no piulan,
Les flòrs totes mosties,
Ja no perfuman s' ayre
Còm fan els altres dies.

Tot l' Univers en massa
Duguent vestit de dòl,
Pareix estrella fosca
Sense la llum del Sòl.

Los sacerdots, les Vèrges,
¡Que dich!... tot cristià
De Deu les amargures
Avuy sòl contemplà.

Es cant que dins l' Iglesia
Funest se sòl sentí,
Recòrda lo martiri
De Cristo quant morí.

Ses músiques quant tòcan
Es amb un sò escardat;
Còm á jamechs que surtan
D' un còr atribulat.

Los ninets vestits d' angels
Mòstran amb gran dolor;
La creu y los martiris
Del Martir de s' amor.

Los àngels de pau plòran
Amb plant desconsolat
Anant tots al entèrrò
Del Deu tot caritat.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Dijòus à les nòu y un quart des vespre, desde una finestra d' es carré d' els Hostals amollaren una mocadorada de cenrada homida que va caure de plé en plé demunt un pòbre infant de 9 anys qu' anava amb sa mare, deixant desfigurat aquell ninet y tota tacada à sa mare. Cercaren un Municipal per mostrarli aquell etzá y no 'l trobaren.

Aquesta hora per paga es malahida perqu' encara no es d' els serenos y còm que ja no sia d' els Municipals.

Sa policia de Palma es lletra mòrta perque may fan pagá cap multa per aquesta casta de faltes, y no seria mal d' en tant en quant qualche escarment.

* *

Diuen qu' enguany no es estat any de taronges. Ja se coneix amb ses cloveyes d' els carrés, però axí mateix aquestes abundan y perillan llenegades y desviaments de pèus y caygudes còm sòlen succehí cad' any per sa primavera. Pro-

curau mirá en tèrra y no poseu es pèu demunt cap cloveya.

* *

Es Mars pigues y barts, diu s' adagi; però enguany n' hi ha de malahits. Ja sabèm de dues persones que se son mòrtes de resultes d' un bart, qu' es una còsa que ningú en fa cas. Per lo mateix en tenirne cap avisau totduna es metge. Aquest mal sòl prevení d' una picada d' un anaialet petit còm per ecsemple un marfuy; y seria convenient qu' els facultatius estodiassen aquesta questió.

* *

Sa processó que sortirà demá decapvespre, dia del Ram, à les 3, de s' Iglesia nòva de s' Hostalet, sera à n' es pareixe molt solemne y concorreguda, perque mos diuen qu' hey haurá convidats y caperutxes, y música, y que s' han de tocá unes marxas fúnebres compòstes apòsta per dit acte per un Professó, que no'anomenám per no ferí sa séua modèstia.

Es curs de sa processó sera el siguent: Es primé sermó y primera estació se farà dins l' Iglesia, sortirà sa processó y anirà à cercá es carré més pròp de Son Fortesa, prendrà cap el carril, seguirá p' es carré de Son Costa y després p' el primé carré del Hostalet seguint fent esses p' els altres carrés fins à torná à l' Iglesia en la qual se dirá el derré sermó.

Després de sa processó se farà amb tota solemnitat s' adoració de les cinch llagues y se cantarà després un *Miserere* nòu, acompanyat d' armòniun y piano qu' ha estat compòst apòsta per aquest acte per un Professó acreditat que tampòch podèm anomená.

Tots els veynats de s' Hostalet están d' euhorabòna, perque no hey mancará gent à veurerle, y aquesta animació donara vida à n' aquell nòu caserío que prest, si Deu ho vòl y es Govern, sera una part de la Ciutat.

PENSAMENTS.

Sa mansuetut, sa dulsura y sa caritat, son ses millós armes per conquistá el còr d' els nòstros germans.

Molts d' elògis vos podran fé de sa vida honrada y virtucosa; però no vos formarèu una ideà ecsacta d' ella, si no la practicaeu.

¿Voleu viure sempre alegres y conformats? Ydò no vos mireu may els qui están mes amunt que vòltros; mirau quants n' hi ha que se conformarían amb so vòstro estat, si poguessen arribarhi.

Quant no hey hagués ningú que castigás sa maldat, ja li bastaría per castich, es crit espantós de sa consciència.

Uns d' els mèdis millós per no fé bancarròta, es procurá sempre gastá de sa ganancia, y may de sa sustancia.

No hey ha còsa per aspre que sia, que no se suavís amb sa costum.

Aquells qu' estan agafats per un mal hàbit ó costum, son còm els molins de vent; mòlen de qualsevòl part, maldeament no tengan grá que mòldre.

Aquell que fa una òbra bòna sens esperá recompensa de ningun homo, es segú que la fa purament per Deu.

Sa matèria y s' esperit son còm els plats d' unes balansas, tant còm una puja s' altre devalla.

N' hi ha molts que son bòns en teoria, però no son tants els qui heu son en sa práctica.

No s' ha d' agraviá may à n' els bòns perque no s' ho mereixen, ni à n' els dolents perque mos esposám à essé víctimes de ses séues venjansas.

S' amistat falsa converteix els favors amb escuses, s' amistat verdadera converteix ses escuses amb favors.

Els favors y beneficis que feym à nòstros pròcsims son còm ses llevors que sembrám, encara que no totes naixquen, lo augment y bòn desarrollo de ses hònes, mos resarseixen y recompensan sa falta de ses dolentes.

MESTRE GRINOS.

De part del Ignorantíssim señor Cobradó de ses suscripcions del setmanari L' IGNORANCIA se fa present à n' es públich, que tots els suscrip-tòs que no tengau pagat més qu' es primer trimestre del present any, acudeixan à renová sa séua suscripció abans de Pasco; ó sinó, arregladament à sa nòta que va en cap del setmanari, sufriran el perjuy de no rebre es periòdic fins havè donat cumpliment à dit pago.

CUENTOS MALLORQUINS

D' EN PERE D' A. PENYA.

Se baratan amb dues pessetes á sa llibrería de sa Viuda y fiys d' En Pere J. Gelabert, Pas d' en Quint, n.º 19.—Hey ha rebaixa de preus p' els qui en prenen molts.

Qualsevòl que vulga comprá un ò més toms de L' IGNORANCIA pòt dirigitsè à sa Direcció de aquest setmanari.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Dimenge 29 de Mars.

SANT QUINTIN Y SANT EUSTASI.

Dia del Ram.

Coranthòres.—Acaban à la Misericòrdia; y à les 3 des capvespre comènsan à Santa Eulalia dedicades à Nòstra Señora del Confaló.

Funcions.—A totes ses iglesies la bendició d'els rams y palmes, cant de la Passió, y solèmnès oficis. A la Concepció veneració de la Santa Fas.

Corràus.—En surt à les 7 per Alcúdia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicante.

Costums.—Els catòlics renòvan ses palmès y ram d'olivera d'els balcons.—Sòlen fersè p'els pòbles ses processons d'els dotze sermons.—Fira de juguets à la Rambla de Ciutat.—Costums de regalá y menjá rollos

Efemerides.—1782. Quant volian fé sa processó del Entèrro, à la Sèu, arribaren al pòrt de Mallorca pròp de 50 barques carregades de inglesos prisionèrs de Mahó.

Temps.—Bòn temps y sequedat.

Signes.—Es sòl en Aries y sa lluna en Virgo.—Els nins que neixerán avuy serán uns hòmos de totes prendes per lo bòn; y ses nines bones de fé entadá.

Dia 30. Dilluns Sant.

SANT JUAN CLIMACH, ABAD.

Coranthòres.—Segueixen à Santa Eulalia.

Funcions.—Ses pròpies de la Setmana Santa.

Corràus.—A les 7 del matí sòl arribá el de València y à les 9 es de Mahó per Alcúdia. A les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Costums.—Antigament el Convent de Sant Francesch solía fé una solenne processó amb caperutxes predicant els dotze sermons. A cada punt ahont corresponia fé sermó hey havia una capelleta amb lo pas de l' Estació.

Efemerides.—1752. Mori lo Il·tre. Sr. Dr. Don Salvadó Artigues Pvre. Canonge Penitencier de la Sèu de Mallorca, Calificador del Sant Ofici, Ecsaminador Sinodal, Excatedratièch de l'Universitat Luliana, Hòmo molt eminent y devòt de la séua obligació puis los més dies a les 5 del matí ja seya al confessorari.

Temps.—☉ Lluna plena à les 4⁵⁴ del capvespre.—Eclipse parcial de lluna desde les 3 à les 6 des capvespre. Sa lluna no sortirà fins à les 7, per axò nòltros no 'l podèm veure.—Es temps segueix hò encara qu' amb niguls.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Libra.—Els nins nats avuy serán alegres y xátteres; y ses nines divertides.

Dia 31. Dimars Sant.

SANT AMOS PROFETA Y SANTA PETRA.

Coranthòres.—Segueixen à Santa Eulalia.

Funcions.—Ses pròpies del dia.

Corràus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.

Costums.—Sa processó d'avuy la feyan els Caputxins, portant ses caperutxes els mistèrs de la Passió qu'els frares tenfan coleccionats apòsta. Derrera hey anava un sacerdot vestit de Nazareno coronat d'espines y amb sa creu al coll que tenia també un Simon Cirinèu que li ajudava, tal com se fa ara per ses viles.

Efemerides.—1752. Nevada general y fa tal fret que no se pòt aná per Ciutat.

Temps.—Será fácil qu' hey haja bòyres.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Libra.—Els nins nats avuy serán rahonés; y ses nines franques.

1 d' Abril. Dimècres Sant.

STA. MARIA EGIPCIACA Y SANT VENANCI

(No se pòt menjá carn.)

Coranthòres.—Acaban à Santa Eulalia.

Funcions.—Ses del dia y el fas es decapvespre en les Iglesies. A l'Hospital s'abaixa el Sant Cristo de la Sanch à dios l'Iglesia

Corràus.—A les 5 arriba d'Ervissa y d'Alicant y à mitx dia de Barcelona y Alcúdia. A les 5 surt per Alcúdia y Mahó.

Efemerides.—1756. En el convent de S. Francisco han comensat à cantá en sòlta d'ordre del Papa.

Temps.—Dúptós, amb tendències à hò.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Libra.—Els nins que neixerán avuy serán bòn matamàtichs; ses nines rabioses.

Dia 2. Dijòus Sant.

SANT FRANCISCO DE PAULA FUNDADOR

(No se pòt menjá carn.)

Funcions.—A la Sèu el Lavatòri d'els dotze apòstols y bendició d'els òlis. A ses paròquies y demés iglesies ses de la Casa Santa.

Corràus.—A les 9 sòl arribá el de Mahó, y à les 4 des capvespre surt es de València.

Costums.—La gent visita els Monuments. Ses campanes no tòcan ni els carros transitan.—Es decapvespre surt sa processó del Sant Cristo de La Sanch que sòl essè molt lluhida y concorreguda.

Efemerides.—1775. Orde del Consell perque tots los Patrons de beneficis los dotassen dins el termini de 40 dies fins que tenguessen 70 lliures de renda, netes de tot carrech.

Temps.—Pinta variable.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Escorpio.—Els nins nats avuy serán bòn per consejés; y ses nines traýdores.

Dia 3. Divendres Sant.

SANT BENET NEGRE CONFESSÓ.

(No se pòt menjá carn.)

Funcions.—A la Sèu el Devallament, Stabat y Entèrro. A Sant Felip Neri, Santa Eulalia y altres iglesies ses Tres hores. A Sant Nicolau la Soledat de Maria.

Efemerides.—1767. Expulsió d'els Enagistes d'ordre de Càrlos III.

Temps.—Se pòsa hò, encara qu' hey haja vents varios.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Escorpio.—Els nins qu'avuy neixerán serán bòn per comediant; ses nines caperudes.

Dia 4. Dissapte Sant.

SANT ISIDORO ARQUEBISBE DE SEVILLA

(No se pòt menjá carn.)

Funcions.—Les llargues del dia à ses Parròquies.

Corràus.—Arriba à les 7 es de Barcelona.

Costums.—Avuy ses families maten s'añell y fan ses panades.—Quant tòcan campanes els nins resan un Crèdo y se rentan sa cara; els atlòts desparan escopetades.—Es solpás va de casa en casa benehintlès.

Efemerides.—1756. Ha vengut una barca de Menorca que passa à Gibraltar y du 16 judíes y 8 judfos judeisans, qui buydan de Menorca à causa que temen qu' els francesos no vajan à sitiá Mahó ó Ciutatella.

Temps.—Bò del tot per cantá glòria.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Sagitari.—Els nins qu'avuy neixerán serán desconfiats; y ses nines afables.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—En sa Corema no 's sent repicà SEMBLANSES.—1. En que té pom.

2. En que té fons.

3. En que té forats.

4. En que pega esclats.

XARADA.—Re-fèl.

PREGUNTA.—El manlleçà doblés à torná per Pasco.

CAVILACIÓ.—Sbert.

FUGA.—Madóna, l'amo m'encio, si no heu cuynat que cuyneu que per ventura tendreu els segadors à mitx dia.

ENDEVINAYA.—Sa Corema.

GEROGLIFICH.

¿TST á n CH?

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un clau à una caperutxa?
2. ¿Y una caperutxa à n' es matrinoni?
3. ¿Y una caperutxa à una beata?
4. ¿Y una caperutxa à una cana'dbra?

XARADA

Ma primera agrana hé
ma darrera es festa gran;
que per molts es somiada
y vé una volta en l'any.

PREGUNTA.

¿Qui es aquell que continuament dú corona,
barba llarga y espueles?

ETNECIV LAUCSAP.

CAVILACIÓ.

TONI SEM

Compondre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

Snt .nt.n. v. p.r.m.
s.n.nt .n. c mp.n.t.
y .mb s. s... g.t.r.r.t.
t.t.s l.s p.x.s f. b.ll.

REDEMESES.

ENDEVINAYA.

Dingo dango va estufat,
trenta mil que van amb ell,
tots van vestits de vermey
fóra en dingo dango vey.

UNA FADRINA CASADA.

(Ses solucions dissapte qui vé si som oius.)

28 MARS DE 1885

Estampa de sa Viuda y fíys d' En P. J. Gelabert